
This is an electronic reprint of the original article.
This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Valle Noronha, Julia

Cold wash, drip dry – do not wring

Published in:
Mönstrade Positioner

Published: 01/01/2023

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Please cite the original version:
Valle Noronha, J. (2023). Cold wash, drip dry – do not wring. In M. Bergström (Ed.), *Mönstrade Positioner* (pp. 90-93). Textilmuseet.

Julia Valle Noronha
Konstnärlig doktor, biträdande professor i mode design
Aalto-universitetet, Högskolan för konst, design och arkitektur

FINTVÄTT, DROPPTORKAS – VRID EJ UR Cold wash, drip dry – do not wring

MÖNSTRADE POSITIONER

När jag ställde ner väskorna i min första (delade) bostad i Helsingfors kändes det som om jag hade kommit hem. Det tog ett bra tag innan jag kom underfund med vad den där känslan berodde på, den hängde inte bara ihop med upplevelser inhämtade i de utrymmen som jag – och många andra – kallat hemma. Jag tillbringade mest tid i köket, där jag utan att flytta blicken kunde se den vackra krocken mellan mönstrad textil och keramik från ett tidsspann något kortare än vad den här utställningen täcker in. De matchade inte direkt (i mer traditionell mening) men de uppvisade en alldelens tydlig samhörighet. Våra hem måste rymma allt – det allvarliga, det lustiga, det stillsamma. Det var nog den här upplevelsen av ett slags märklig harmoni som var anledningen till att jag kände som jag gjorde. Rubriken på den här texten är ett försök att framkalla den här upplevelsen av mönstrade textilier – komplex, omständsam och bortom det visuella.

TEXTILKONST OCH DESIGN har en unik och självständig betydelse i Finland och uppmärksammades internationellt så tidigt som i början av 1900-talet. På samma sätt som glas och keramik har finsk textil flätat samman hantverk och bildkonst och åstadkommit expressiva, abstrakta mönster genom brukskonstprocesser (Korvenmaa 2014: 259). Även om de i första hand ställs ut i (eller köps in av) gallerier, museer och offentliga inrättningar, har tryckta textilier också en naturlig plats i de finska hemmen. Från ryamattor att knyta själv, till gardiner och sängkläder med djärva mönster. Kanske är det just den långa och personliga relationen som förvandlar dem från vanliga brukstextilier till föremål fylda av minnen och beständighet.

Mycket har förändrats inom finsk konst och design sedan glansdagarna under efterkrigstiden, det framgångsrika 80-talet och lågkonjunkturen efter Sovjetunionens fall på 1990-talet (Pietarinen 2012). Dagens finska designers går sin egen väg och de verk som finns utställda här är en hyllning >

When I dropped my bags in my first (shared) address in Helsinki, I couldn't help but feel at home. It took me a good long while to get a hold of the source of that feeling, which didn't entirely refer to memories of lived experiences collected from spaces I – and many others – have called home. I spent most of the time in the kitchen, where at a single glance, I could find a beautiful collision of printed textiles and ceramics from a timeframe slightly shorter than the one this exhibition attends to. They didn't necessarily match (in a conservative sense of the word) but surfaced great correspondence with each other. At times critical, at times funny, at times calm – at home, we do need it all. It was possibly this sense of being strangely harmonious that was the source of my feeling. The title of this text tries to evoke this experience with printed textiles – complex, caring and beyond visual perception.

TEXTILE ART AND DESIGN HOLD A place of unique and self-standing importance in the Finnish context, praised internationally from as early as the 1900s. Similar to glass and ceramics in their approaches, Finnish textiles enmeshed visual arts and handcrafts, bringing expressive non-figurative prints executed through applied arts processes (Korvenmaa 2014: 259). Though largely exhibited in (or commissioned by) galleries, museums and public spaces, Finnish printed textiles have a natural place in the domestic space. From DIY *ryijy* rug kits to curtains and bed linen with bold prints, the long and intimate engagement may be precisely what elevates them from ordinary objects to ones of remembrance and permanence.

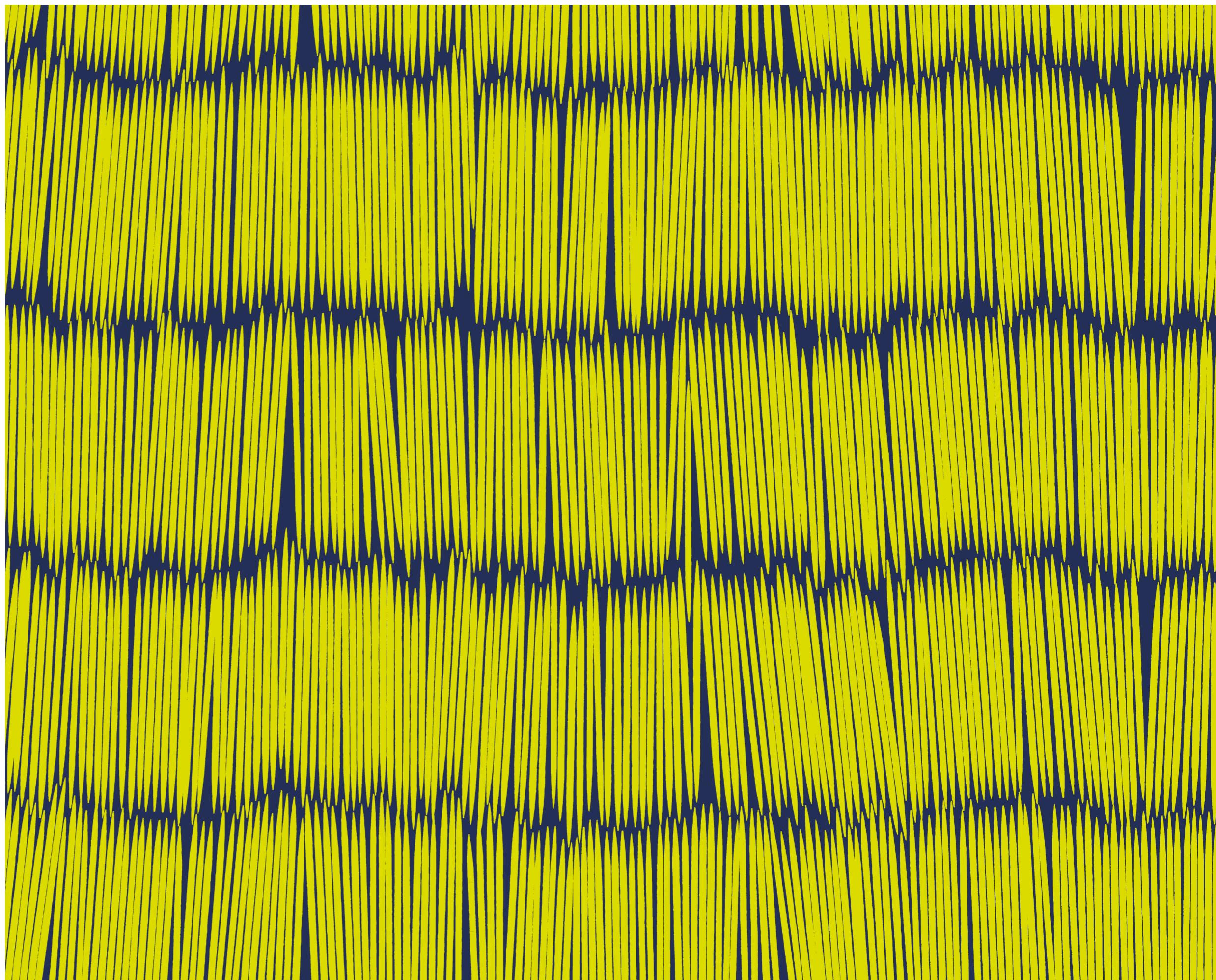
Much has shifted in the Finnish arts and design environment from the post-war flourishing through the highly successful 1980s and the post-Soviet recession in the 1990s (Pietarinen 2012). Working on their own terms, the Finnish contemporary designers showcased in this exhibition pay tribute to this history and its practices. While a heightened sense >

till den finska designhistorien och dess arbetssätt. Samtidigt som deras verk fortfarande präglas av hög kvalitetskänsla och en otydlig gräns mellan bildkonst och brukskonst, utmanar de detta arv genom detaljer som har ett kritiskt och nära tilltal till deras (och vår) tid. Klaus Haapaniemis verk är en hyllning till den nordiska naturen och finsk allmogekultur med ett unikt intrikat visuellt uttryckssätt som inte känner några geografiska gränser. I Daniel Pallilos verk suddas gränsen mellan konst och design verkligen ut och blir till en kritisk diskussion av skulpturala former och humor i mjuka material. Med sina penseldrag synliggör Reeta Ek designerns/formgivarens kropp och ger oss en nytolkning av det tidlöst abstrakta uttrycket i en process med blandade material. Tuuli-Tytti Koivulas verk tar oss tillbaka till hemmets sfär men sannolikt inte som vi är vana att se den – de välkända, handmålade motiven har stuvats om och pryder nu plagg i oväsentade former och konstellationer.

Den här korta texten är en uppmaning att tänka på hur de textilier vi bär på våra kroppar och pryder våra hem med påverkar vårt mäende. Den är också en påminnelse om textiliernas liv – ofta överlever de oss – och hur fintvävt och dropptorkning kan förflytta oss både framåt och bakåt i tiden. •

of quality and blurred limits between visual and applied arts remain clear in their work, they also challenge this heritage by adding notions that critically and intimately speak to their (and our) time. Klaus Haapaniemi's designs are an ode to Nordic nature and Finnish folklore in a uniquely intricate visual language that knows no geographical barriers. The art-design boundary is truly dissolved in Daniel Pallilo's work, critically discussing sculptural forms and humour in soft materials. Reeta Ek makes visible the body of the designer-artist in brushstrokes and offers a novel take on timeless abstract expression in mixed-media processes. The work of Tuuli-Tytti Koivula takes us back again to the domestic space but likely not your regular home – where hand-painted familiar motifs are reorganized and adorn garments in unexpected forms and ways.

This short text is an invitation to share attention to how the textiles we wear on our bodies and with our homes can affect how we feel. It is also a reminder of the lives of textiles, often longer than our own, and how cold washing and drip drying can take us back and forward in time. •

Referenser:

- Pietarinen, Heidi (2012) Internationalizing Finnish Textile Art. In Hohti, Paula (ed.) *Boundless Design. Perspectives on Finnish Applied Arts*. Helsingfors: Avain. Korvenmaa, Pekka (2014) *Finnish Design. A concise history*. Helsingfors: Aalto ARTS Books & London: Victoria and Albert Museum.